

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 406/2025-25

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpeného URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B1-11C/15/2018 po právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 645/2024-44 z 11. februára 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 16. júla 2025 a doplnenou podaním z 28. júla 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny, ako aj čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B1-11C/15/2018 v období po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. IV. ÚS 645/2024-44 z 11. februára 2025. Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov. Zároveň žiada o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 40 500 eur a náhrady trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou doručenou pôvodne Okresnému súdu Bratislava I (v súčasnosti mestský súd) 8. mája 2018 domáha vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov so sťažovateľom. Napadnuté konanie nebolo do dňa podania ústavnej sťažnosti právoplatne skončené.

3. Ústavný súd nálezom č. k. III. ÚS 648/2022-65 z 15. júna 2023 vyslovil porušenie práv sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny) a čl. 6 ods. 1 dohovoru a prikázal mestskému súdu konať bez zbytočných prietáhov. Zároveň priznal sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1 000 eur a náhradu trov konania. Nález ústavného súdu nadobudol právoplatnosť 26. júna 2023.

4. V poradí druhým nálezom č. k. IV. ÚS 645/2024-44 z 11. februára 2025 ústavný súd vyslovil porušenie práv sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny) a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Zároveň priznal sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 300 eur a náhradu trov konania. Tento nález ústavného súdu nadobudol právoplatnosť 19. februára 2025.

5. Sťažnostná argumentácia je založená na tvrdenom porušení označených práv zbytočnými prietahmi mestského súdu v napadnutom konaní v období po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. IV. ÚS 645/2024-44, teda po 19. februári 2025. Sťažovateľ poukázal na celkovú dĺžku napadnutého konania, ktorá k podaniu ústavnej sťažnosti predstavovala dobu 7 rokov a 2 mesiacov. Podstata sťažnostnej argumentácie spočíva v tvrdení, že mestský súd ani po vydaní nálezu ústavného súdu nekonal bez zbytočných prietáhov a stále nepredložil spis Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa proti uzneseniu z 25. marca 2024 o nariadení neodkladného opatrenia, ktoré sťažovateľ doručil súdu už 4. marca 2024. Krajský súd pritom vrátil súdny spis mestskému súdu 30. augusta 2024 ako predčasne predložený.

6. Podľa sťažovateľa prvostupňový súd závažným spôsobom nerešpektuje dva vydané nálezy ústavného súdu a príkaz konať bez zbytočných prietáhov, pričom je absolútne neefektívny, miestami až nečinný, a to napriek tomu, že namietané konanie je vecou privilegovanou vo všetkých smeroch. Predkladanie spisu nemôže samo osebe vykazovať znaky právnej či faktickej náročnosti. Krajský súd pritom adresoval mestskému súdu pokyny, ako má ďalej postupovať a aké administratívne úkony vykonať. Sťažovateľ je toho názoru, že v dôsledku tvrdených zbytočných prietáhov došlo aj k porušeniu jeho označených majetkových práv a práva na spravodlivý proces.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny), práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote (čl. 6 ods. 1 dohovoru), práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru), ako aj základného práva vlastniť majetok (čl. 20 ods. 1 ústavy) v spojení s čl. 11 ods. 1 listiny a čl. 1 dodatkového protokolu zbytočnými prietahmi mestského súdu v období od právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. IV. ÚS 645/2024-44 z 11. februára 2025, teda od 19. februára 2025.

II.1. K namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru:

8. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny) osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 302/2020).

9. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 22/2016) spravidla zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú (i) právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje, (ii) správanie účastníka súdneho konania a (iii) postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02).

10. Z hľadiska právnej a faktickej zložitosti veci ústavný súd poukazuje na svoje právne závery uvedené v predošlých nálezochoch, keďže sú plne aplikovateľné aj pri rozhodovaní o ostatnej ústavnej sťažnosti sťažovateľa (pozri nálezy sp. zn. III. ÚS 648/2022 a sp. zn. IV. ÚS 645/2024).

11. Ústavný súd posúdil aj správanie sťažovateľa v rozhodnom období, teda v období od 19. februára 2025. V tejto súvislosti konštatuje, že sťažovateľ mal významný vplyv na skutočnosť, že ku dňu podania ústavnej sťažnosti nebol spis predložený krajskému súdu, keďže predloženiu spisu krajskému súdu predchádzalo predloženie spisu Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky (28. marca 2025) pre účely posudzovania návrhu na disciplinárne konanie proti zákonnej sudkyňi, ktorý inicioval práve sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu.

12. Sťažovateľ doručil ústavnému súdu v poradí tretiu ústavnú sťažnosť 16. júla 2025, teda len 5 mesiacov od právoplatnosti predošlého nálezú ústavného súdu. Ústavný súd preskúmal postup mestského súdu v rozhodnom období a s argumentáciou sťažovateľa o údajnej nečinnosti mestského súdu sa nestotožňuje. Mestský súd nebol v uvedenom období nečinný, tak ako to tvrdí sťažovateľ, ale v zmysle pokynu krajského súdu zaslal 25. februára 2025 odvolanie spoločnosti The Galata Group, s.r.o., na vyjadrenie žalobkyňi i žalovanému. Žalovaný (sťažovateľ) doručil vyjadrenie k odvolaniu 6. marca 2025 a žalobkyňa 17. marca 2025. Dňa 18. marca 2025 mestský súd v rámci odvolacej repliky zaslal stranám sporu ďalšie príslušné výzvy. Za rozhodujúce však ústavný súd považuje to, že 28. marca 2025 mestský súd predložil spis Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky pre účely posúdenia návrhu na začatie disciplinárneho konania proti zákonnej sudkyňi, ktorý inicioval práve sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu (čo v ústavnej sťažnosti opomenul uviesť, pozn.). Spis bol mimo dispozičnej sféry mestského súdu až do 16. júla 2025. Ani v uvedenom období mestský súd nebol pasívny, keďže vykonával ďalšie príslušné úkony týkajúce sa doručovania jednotlivých vyjadrení, v čom pokračoval aj po vrátení

spisu (16. júla 2025). Dňa 21. júla 2025 mestský súd vyhotovil predkladaciu správu na účely predloženia spisu krajskému súdu.

13. Ústavný súd po dôkladnej analýze genézy špecifikovaných procesných úkonov konštatuje, že v postupe mestského súdu za rozhodné obdobie (5 mesiacov) nevidel ani žiadne známky nesústredenosti. Nemožno ignorovať zásadnú skutočnosť, že v období od 28. marca 2025 do 16. júla 2025 bol spis mimo dispozičnej sféry mestského súdu v dôsledku procesnej iniciatívy sťažovateľa, pričom práve táto okolnosť mala rozhodujúci vplyv aj na termín predloženia spisu odvolaciemu súdu.

14. Nadväzujúc na uvedené, ústavný súd konštatuje, že v postupe mestského súdu v posudzovanom období nevidel objektívnu existenciu zbytočných prietáhov zo strany mestského súdu, na základe ktorých by bolo v súčasnosti možné opätovne vysloviť porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny) a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť v uvedených častiach pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

II.2. K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru:

15. Pri posudzovaní tejto časti ústavnej sťažnosti sťažovateľa ústavný súd poukazuje na svoju stabilizovanú judikatúru, v zmysle ktorej k vysloveniu porušenia základného práva na spravodlivý proces môže dôjsť v prípade, ak namietané zbytočné prietahy, ako aj celková doterajšia dĺžka preskúvaného súdneho konania signalizujú, že v postupe súdu došlo k pochybeniam takej intenzity, že s ohľadom aj na ďalšie konkrétne okolnosti posudzovanej veci (najmä predmetu konania, teda toho, čo je pre sťažovateľa v stávke) možno uvažovať o odmietnutí spravodlivosti – *denegatio iustitiae* (pozri m. m. IV. ÚS 242/07 – *a contrario*).

16. Podľa názoru ústavného súdu okolnosti prerokúvanej veci v súčasnosti neodôvodňujú vyslovenie neprípustného zásahu do práva na spravodlivý proces. Napadnuté konanie síce nebolo ani po polroku od vydania v poradí druhého nálezu právoplatne skončené (a to aj v dôsledku podaného odvolania sťažovateľom, resp. jeho ďalších procesných úkonov, pozn.), avšak súčasne aktívne vykonávanie procesných úkonov mestského súdu nevyhnutných na predloženie veci odvolaciemu súdu signalizuje, že príkaz konať vyplývajúci z predošlého nálezu ústavného súdu sa neminul svojmu účinku.

17. Ústavný súd preto uzatvára, že medzi skutkovým stavom, celkovou dĺžkou napadnutého konania a sťažnostnou argumentáciou absentuje dostatočná príčinná súvislosť, keďže vo veci sťažovateľa v súčasnosti nemožno uvažovať o odmietnutí spravodlivosti. To zakladá dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti v časti namietajúcej porušenie čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenej.

II.3. K namietanému porušeniu práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, čl. 11 ods. 1 listiny a čl. 1 dodatkového protokolu:

18. Sťažovateľ výlučne v dôsledku zbytočných prietáhov mestského súdu napokon namieta aj porušenie označených majetkových práv vyplývajúcich z ústavy, listiny a dodatkového protokolu. Práve s ohľadom na argumentačné prepojenie oboch uvedených obsahových častí ústavnej sťažnosti nemohlo v dôsledku absencie porušenia základného práva zaručeného podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny) a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru dôjsť ani k porušeniu sťažovateľom označených článkov ústavy, listiny a dodatkového protokolu, a preto aj v daných častiach bolo potrebné ústavnú sťažnosť odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

19. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti v celom rozsahu bolo bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa obsiahnutých v petite ústavnej sťažnosti, keďže rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v tomto prípade nedošlo

20. Napokon ústavný súd uzatvára, že ak by ďalší priebeh napadnutého konania, resp. odvolacieho konania signalizoval vznik prietáhov, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložil ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. augusta 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu